

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 23 lipca 1951 r.

Nr 38

T R E Ś C :

DEKRETY:

Poz.:	283	— z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym	337
	284	— z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne	341

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

285	— z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych powiatów do jednego z okręgów gospodarczych oraz ustalenia norm przeciętnego przychodu szacunkowego z hektara gruntów dla celów wymiaru podatku gruntowego za rok 1951	344
286	— z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie ustalenia stawek podatku gruntowego dla celów wymiaru podatku gruntowego na rok 1951	350
287	— z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie obowiązku społecznego oszczędzania oraz ustalenia stawki oszczędnościowej dla uczestników funduszu B. Społeczno Funduszu Oszczędnościowego na rok 1951	350
288	— z dnia 6 lipca 1951 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie rygorów za niewykonanie zobowiązań w planowym skupie zboża oraz przesunięcia terminu płatności zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951 dla niektórych grup podatników podatku gruntowego	351

ROZPORZĄDZENIA:

289	— Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie zawieszenia na rok 1951 dla niektórych grup podatników mocy przepisów dekretu o podatku gruntowym w przedmiocie opodatkowania przychodów z działów specjalnych oraz z innych źródeł	351
290	— Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie ulg w podatku gruntowym za rok 1951 dla zapewnienia rozwoju gospodarki hodowlanej w rolnictwie	352
291	— Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie obniżenia podatku gruntowego dla członków zrzeszeń uprawy ziemi	353
292	— Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie zakresu i trybu działania obywatelskich komisji podatkowych dla celów podatku gruntowego oraz sposobu wynagradzania członków tych komisji	353
293	— Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku gruntowym	355
294	— Ministra Rolnictwa z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie zasad i trybu zaliczania gromad do stref ekonomicznych	359

283

DEKRET

z dnia 30 czerwca 1951 r.

o podatku gruntowym.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235)— Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. 1. Podatkowi podlegają gospodarstwa rolne.
2. Za gospodarstwo rolne uważa się ogólny obszar gruntów, położonych w jednej gminie, które stanowią własność lub są w posiadaniu:

- a) jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź
- b) dwóch lub więcej osób fizycznych lub prawnych, a są objęte wspólną ich gospodarką.

3. Za wspólną gospodarkę uważa się gospodarkę rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, iż stanowi ona jedną całość gospodarczą w szczególności wskutek dokonywania wspólnych zbiorów oraz zaspokajania wspólnych potrzeb z przychodów osiągniętych z gospodarstwa jako z całości.

Obowiązek podatkowy.

Art. 2. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych będących właścicielami lub posiadaczami gospodarstw rolnych oraz na masach spadkowych, w skład których wchodzi gospodarstwa rolne.

2. Jeżeli na gospodarstwie rolnym ustanowione zostało prawo użytkowania, obowiązek podatkowy ciąży na użytkowniku.

Art. 3. Minister Finansów w drodze rozporządzenia a w odniesieniu do podmiotów gospodarki społecznej w drodze zarządzenia może przenieść obowiązek podatkowy na inne osoby, nie odpowiadające warunkom art. 2. Rozporządzenie to lub zarządzenie może określić równocześnie rozmiar obowiązku podatkowego w podatku gruntowym i w innych należnościach opartych o ten podatek oraz sposób ustalania wysokości zobowiązań podatkowych.

Art. 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, w którym nastąpiło objęcie w posiadanie gospodarstwa rolnego lub ustały okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w ciągu którego ustało posiadanie gospodarstwa rolnego lub powstały okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku.

Art. 5. 1. Dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych obowiązek podatkowy w odniesieniu do gruntów, przejętych od członków, powstaje z dniem 1 stycznia tego roku, w którym dokonano na przejętych gruntach zespołowych (wspólnych) żniw i zebrano plony na rzecz spółdzielni.

2. Dla członków spółdzielni, określonych w ust. 1. w odniesieniu do gruntów, przekazanych przez nich do spółdzielni, obowiązek podatkowy kończy się z chwilą powstania obowiązku podatkowego spółdzielni co do tych gruntów.

Podstawa opodatkowania.

Art. 6. Podstawę opodatkowania stanowi wyrażony w złotych ogół pożytków gospodarstwa rolnego, osiągniętych w roku podatkowym zarówno z produkcji roślinnej, jak i zwierzęcej (przychód szacunkowy), nie wyłączając przychodów z działów specjalnych, z wód zamkniętych oraz z innych źródeł, z których przychody nie podlegają podatkowi obrotowemu.

Przychód szacunkowy i norma przeciętnego przychodu szacunkowego.

Art. 7. 1. Przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustala się przez podsumowanie iloczynów uzyskanych z pomnożenia liczby hektarów gospodarstwa w każdej klasie gruntów i dla każdego rodzaju użytków z osobna przez normę przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha użytków rolnych, właściwą dla danej klasy gruntów, rodzaju użytków oraz miejsca położenia gruntów w obrębie strefy ekonomicznej i okręgu gospodarczego.

2. Norma przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 hektara użytków rolnych wyraża określony w złotych ogół pożytków przypadających średnio na 1 hektar gruntów w zależności od ich klasy i rodzaju użytków oraz miejsca położenia w strefie ekonomicznej i w okręgu gospodarczym, a uzyskanych z eksploatacji gospodarstwa rolnego nie wyłączając pożytków z działów specjalnych, jeżeli dział te nie przekraczają rozmiarów powszechnie przyjętych w tego rodzaju gospodarstwie rolnym.

3. W celu ustalenia norm przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 hektara gruntów obszar całego Państwa dzieli się na trzy okręgi gospodarcze, każdy okręg zaś na 4 strefy ekonomiczne (miejską, podmiejską, wiejską i wiejską oddaloną), użytki rolne — na cztery rodzaje

(grunty orne, łąki, pastwiska i lasy), a grunty orne, łąki i pastwiska — na 6 klas gruntów.

4. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia corocznie:

- 1) zalicza każdy powiat do jednego z trzech okręgów gospodarczych,
- 2) ustala wyrażoną w złotych normę przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 hektara gruntów w zależności od ich klasy, rodzaju oraz strefy ekonomicznej i okręgu gospodarczego.

5. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów określi w drodze rozporządzenia zasady oraz tryb zaliczania gromad do stref ekonomicznych, biorąc pod uwagę odległość od rynku zbytu, gęstość zaludnienia, uprzemysłowienie miejscowości oraz sieć komunikacyjną.

6. Dla określenia klasy gruntów miarodajne są dane z operatów katastralnych, sporządzanych na podstawie przepisów dekretu z dnia 24 września 1947 r. o katastrze gruntowym i budynkowym (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 344) a w braku tych katastrów — wyniki szacunkowej klasyfikacji gruntów, ustalone przez właściwe władze administracji rolnej. Minister Rolnictwa ustali zasady i sposób klasyfikacji szacunkowej gruntów.

7. Przy ustalaniu liczby hektarów gospodarstwa rolnego dla celów opodatkowania bierze się pod uwagę ogólny obszar gruntów zarówno zagospodarowanych jak i nie zagospodarowanych, z wyłączeniem gruntów, zwolnionych od podatku na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 1 — 5.

Przychody z działów specjalnych, wód zamkniętych i z innych źródeł.

Art. 8. 1. Za specjalne działki gospodarstwa rolnego uważa się w szczególności nasiennictwo, ogrodnictwo, uprawę kwiatów, uprawę roślin lekarskich, szkółki drzewek i krzewów, uprawę wikliny, chmielarstwo, jedwabnictwo, plantacje tytoniu, pszczelarstwo, łowiectwo, hodowlę ryb oraz inne hodowle, wydobywanie torfu, piasku, żwiru i kamieni.

2. Do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (art. 7 ust. 1) dolicza się przychód z działów specjalnych, jeżeli działki te prowadzone są w gospodarstwie rolnym w rozmiarach większych niż jest to powszechnie przyjęte, oraz przychód z wód zamkniętych.

3. Powiatowe rady narodowe i miejskie rady narodowe miast, stanowiących powiaty miejskie, określają corocznie w ramach ustalonych przez Ministra Finansów normy kwalifikowania działów specjalnych, jako prowadzonych w większym rozmiarze, niż jest to powszechnie przyjęte w gospodarstwie rolnym oraz normy szacunkowe przychodów z tych działów i z wód zamkniętych.

4. Do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (art. 7 ust. 1) dolicza się nadto przychód osiągnięty przez podatnika z innych źródeł, z których przychody nie podlegają podatkowi obrotowemu, w szczególności z wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny — przemysłu ludowego, domowego, chałupniczego lub sprzedaży własnego zbioru produktów leśnych i łąkowych, ustalony w ramach określonych przez Ministra Finansów; członkami najbliższej rodziny są krewni wstępni i zstępni, ich małżonkowie, rodzeństwo i ich małżonkowie, małżonek oraz rodzice, rodzeństwo i dzieci małżonka.

5. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może zarządzić w poszczególnych latach podatkowych w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach dla wszystkich lub niektórych grup podatników zawieszenie mocy przepisów, dotyczących opodatkowania przychodów z działów specjalnych oraz z innych źródeł, nie podlegających podatкови obrotowemu.

Zwolnienia.

Art. 9. 1. Od podatku są zwolnione:

- 1) nieużytki, do których zalicza się lotne piaski, bagna, mokradła, strome stoki i parowy, skały, szutrowiska, doły po żwirze, glinie, torfie, piasku itp., uznane w wyniku klasyfikacji gruntów za nieużytki,
- 2) grunty pod wodami otwartymi,
- 3) grunty pod torami kolejowymi, lotniskami, oraz pod publicznymi drogami, placami i parkami,
- 4) grunty pod cmentarzami,
- 5) grunty, pozostające w zarządzie wojska bądź służby bezpieczeństwa publicznego i używane w celach wojskowych bądź w celach bezpieczeństwa publicznego, a nie w celach gospodarczych,
- 6) grunty podlegające podatкови od nieruchomości,
- 7) grunty, używane przez muzea państwowe oraz przez publiczne szkoły podstawowe i prowadzone przez nie internaty, jak również grunty używane przez publiczne sierocińce, zakłady wychowawcze i opiekuńcze; za publiczne uważa się szkoły, sierocińce i zakłady, utrzymywane z funduszków Państwa,
- 8) grunty, nie będące poprzednio gruntami leśnymi a zalesione za zgodą właściwej władzy, oraz nieużytki zalesione bądź na podstawie przepisów o zalesieniu nieużytków, bądź dobrowolnie w sposób sztuczny — na okres lat 30 licząc od roku następnego po dokonaniu zalesienia,
- 9) grunty rolne, słabe i najsłabsze, stanowiące własność Państwa, a przekazane przedsiębiorstwom lasów państwowych w celu zalesienia — na okres lat 5, licząc od roku następnego po ich przekazaniu,
- 10) całkowicie lub częściowo grunty pod lasami uznanymi za ochronne w zależności od stopnia zmniejszenia się wartości użytkowej tych lasów,
- 11) poręby, powstałe w czasie wojny 1939—1945 r. zalesione w okresie trwania wojny lub w okresie lat pięciu po jej ustaniu — na okres lat dwudziestu, licząc od roku następnego po dokonaniu zalesienia,
- 12) grunty, zryte w czasie wojny 1939—1945 r. (okopy, rowy przeciwczołgowe) — na okres lat dwóch, licząc od roku następnego po ich zniwelowaniu (zasypaniu),
- 13) ogrody działkowe, odpowiadające warunkom, określonym w ustawie z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 117),
- 14) grunty leżące odłogiem, co najmniej od dwóch lat — na okres lat dwóch, poczynając od roku, w którym zostały zagospodarowane (obsiane),
- 15) grunty nie zagospodarowane a objęte przez majątki państwowe, rolnicze spółdzielnie produkcyjne oraz bezrolnych, małorolnych i średniorolnych chłopów — w całości w ciągu dwóch lat licząc od roku objęcia gruntów w posiadanie; jeżeli w skład tych gruntów wchodzi odłogi — ulgi powyższe w podatku przypadającym od tych odłogów przedłuża się jeszcze o jeden rok.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1—5, stosuje się przez wyłączenie obszaru zwolnionego z obszaru podlegającego opodatkowaniu (art. 7 ust. 1 i 7).

3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 6—15, stosuje się przez odliczenie od podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego tej części podstawy opodatkowania, która przypada na obszar gruntów zwolnionych.

Art. 10. 1. Podatek oblicza się od podstawy opodatkowania (art. 6) przez zastosowanie ruchomej bądź stałej stawki podatkowej.

2. Rada Ministrów corocznie ustala w drodze rozporządzenia:

- 1) ruchome stawki podatkowe w granicach do 25% podstawy opodatkowania dla poszczególnych grup indywidualnych gospodarstw rolnych; dla gospodarstw rolnych, które nie wykonały zobowiązań wynikających z planowego skupu zboża, stawki te mogą być podwyższone; podwyżka ta nie może przekraczać 15% stawki,
- 2) stałe stawki podatkowe w granicach do 10% podstawy opodatkowania dla gospodarstw rolnych, posiadanych przez:
 - a) przedsiębiorstwa państwowe oraz pozostające pod zarządem państwowym,
 - b) instytucje publiczno-prawne, organizacje społeczne i zawodowe oraz osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne,
 - c) szkoły rolnicze, instytucje naukowe i należące do instytucji publiczno-prawnych zakłady doświadczalne co do gruntów zagospodarowanych w celach naukowych lub doświadczalnych,
 - d) rolnicze spółdzielnie produkcyjne,
 - e) zakłady wychowawcze, działające na podstawie przepisów o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, jak również zakłady opiekuńcze i sierocińce, utrzymywane przez stowarzyszenia i związki oraz instytucje i zakłady — jeżeli podlegają państwowemu nadzorowi i kontroli,
 - f) osoby fizyczne i prawne co do gruntów, o które w drodze regulacji pomniejszono gospodarstwa nadane im na podstawie dekretów z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej i z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. wolnego m. Gdańska, jeżeli grunty te pozostawały w użytkowaniu tych osób.

3. Jeżeli podatnik posiada gospodarstwa rolne w dwu lub więcej gminach, podatek gruntowy oblicza się według stawki podatkowej, przypadającej od łącznej podstawy opodatkowania, ustalonej dla każdego z tych gospodarstw; przepis ten nie dotyczy podatników, którzy obok własnego gospodarstwa rolnego na ziemiach dawnych posiadają nadto gospodarstwo na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. wolnego m. Gdańska.

Ulgi.

Art. 11. 1. Jeżeli podatnik ma na utrzymaniu więcej niż czworo dzieci, korzysta z ulgi w wysokości 25% podatku; jeżeli ma więcej, niż sześćro dzieci — w wysokości 50% podatku. Całkowite zwolnienie od podatku następuje wówczas, gdy podatnik ma więcej niż ośmioro dzieci na utrzymaniu.

2. Ulgę, o której mowa w ust. 1, stosuje się tylko do tych podatników, dla których łączna roczna podstawa opodatkowania nie przekracza 7.800 złotych.

3. Za dzieci uważa się dzieci własne, przysposobione i pasierbów do lat czternastu, jeżeli w roku poprzedzającym rok podatkowy nie posiadały własnych źródeł dochodu. Ulgi stosuje się według stanu z dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy.

4. Ta sama ulga przysługuje również ze względu na dzieci starsze, pobierające naukę lub odbywające praktykę zawodową — do ukończenia przez nie dwudziestego czwartego roku życia, jeżeli nie posiadają własnych źródeł dochodu.

5. Jeżeli podatnikiem jest kobieta, ulgę, o której mowa w ustępach poprzedzających, stosuje się: w rozmiarze 25%, gdy ma na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci, w rozmiarze 50%, gdy ma na utrzymaniu więcej niż czworo dzieci. Całkowite zwolnienie następuje, gdy ma na utrzymaniu więcej niż sześćoro dzieci.

6. Majątki państwowe, rolnicze spółdzielnie produkcyjne oraz bezrolni, małorolni i średniorolni chłopi, którzy objęli w posiadanie grunty nie zagospodarowane, niezależnie od dwuletniego zwolnienia, określonego w art. 9 ust. 1 pkt 15, korzystają nadto w trzecim roku po objęciu tych gruntów z ulgi w wysokości 50% podatku, przypadającego od podstawy opodatkowania, obliczonej z tych gruntów.

7. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może w drodze rozporządzenia przyznawać ulgi w podatku gruntowym gospodarstwom rolnym indywidualnym i spółdzielczym, które w ramach zawartych umów kontraktacyjnych dostarczyły trzodę chlewną do przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej; rozporządzenie to może uzależnić ulgi od wysokości podstawy opodatkowania tych gospodarstw i wagi dostarczonego żywca oraz przyznać premie w formie obniżki w podatku gruntowym od każdej posiadanej sztuki przychówku bydła rogatego.

8. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może w drodze rozporządzenia przyznawać ulgi gospodarstwom rolnym indywidualnym i spółdzielczym, które w ramach zawartych umów plantacyjnych (kontraktacji) dostarczyły na rzecz przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej bądź rośliny przemysłowe okopowe, oleiste, włókniste i chmiel, bądź też nasiona tych roślin; ulga ta nie może przekraczać 50% podatku, przypadającego proporcjonalnie od podstawy opodatkowania, obliczonej z uprawy tych roślin, jako z działu specjalnego (art. 8), oraz może być uzależniona od wysokości podstawy opodatkowania poszczególnych grup gospodarstw rolnych.

9. Ulgi, o których mowa w ust. 7 i 8, mogą być przyznane jedynie po dokonaniu wymiaru podatku odrębną decyzją organu finansowego nawet w przypadku, gdy okoliczności uzasadniające ulgi zaistniały przed dokonaniem wymiaru.

Art. 12. 1. Nadzwyczajne okoliczności istotnie osłabiające zdolność płatniczą podatnika, np. klęski żywiołowe, długotrwała choroba, nieszczęśliwy wypadek, mogą być podstawą do zastosowania ulgi przez organ finansowy z urzędu lub na wniosek podatnika w wysokości do 50% podatku w tym roku podatkowym, w którym okoliczności te zaszły. W wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach może nastąpić nawet całkowite zwolnienie od podatku.

2. Dla gospodarstw rolnych, których przychodowość została obniżona przez doznane szkody z powodu działań wojennych, oraz dla gospodarstw, powstałych

z przebudowy ustroju rolnego lub z osadnictwa, a jeszcze nie zagospodarowanych lub zagospodarowanych niedostatecznie, organy finansowe mogą w latach 1951 i 1952 z urzędu lub na wniosek podatnika stosować ulgi w proporcje odpowiadającym zmniejszeniu przychodowości. Jeżeli jednak ogólna suma podatku w okręgu danego organu finansowego miałyby ulec z powodu zastosowania tych ulg obniżeniu więcej niż o 20%, wszystkie ulgi w podatku wymagają zatwierdzenia organu finansowego hierarchicznie wyższego stopnia.

3. Przyznanie ulgi, o której mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić jedynie po dokonaniem wymiarze podatku odrębną decyzją organu finansowego nawet w tym przypadku, gdy okoliczności, uzasadniające udzielenie ulgi, zaistniały przed dokonaniem wymiaru.

4. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa określi w drodze rozporządzenia tryb ustalania zarówno szkód z powodu klęsk żywiołowych i działań wojennych jak i stanu zagospodarowania gospodarstw powstałych z przebudowy ustroju rolnego i z osadnictwa.

Art. 13. Upoważnia się Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa do zwalniania w całości lub w części od podatku w poszczególnych latach podatkowych wszystkich lub niektórych grup podatników — a w szczególności członków zrzeszeń uprawy ziemi — w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach.

Podatek gruntowy w ziemiopłodach.

Art. 14. Rada Ministrów może wprowadzić w drodze rozporządzenia obowiązek całkowitego lub częściowego uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach w poszczególnych latach podatkowych dla wszystkich lub niektórych grup podatników w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach. Rozporządzenie to może uzależnić obowiązek całkowitego lub częściowego uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach od stopnia wykonania zobowiązania, wynikającego z planowego skupu ziemiopłodów, oraz wskazać sposób ustalania terminów płatności.

Obywatelskie komisje podatkowe.

Art. 15. 1. Przy organach finansowych działają obywatelskie komisje podatkowe.

2. Obywatelskie komisje podatkowe, powołane do współdziałania z organami finansowymi, w zakresie wymiaru i poboru podatków i innych należności niepodatkowych, obciążających gospodarstwa rolne, obowiązane są przestrzegać ściśle przepisów podatkowych oraz postępować bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia. Obywatelskie komisje podatkowe uprawione są w szczególności:

- 1) do stawiania wniosków w kierunku obniżenia podatku gruntowego dla gospodarstw mało i średniorolnych, których obciążenie przy zachowaniu tej samej powierzchni, a bez zastosowania art. 8 wzrosło niewspółmiernie do średniego wzrostu przychodowości w gminie;
- 2) do opiniowania ulg podatkowych w zakresie zobowiązań podatkowych, obciążających gospodarstwa rolne, oraz zwolnień i podwyżek wkładów oszczędnościowych rolnictwa tudzież zwrotów, wycofania i odliczeń z tych wkładów;
- 3) do opiniowania odwołań i zażaleń w sprawach podatku gruntowego oraz innych należności, obciążających gospodarstwa rolne.

3. Nie można obniżyć przez stosowanie ulg wymienionych w ust. 2 pkt 1 wymiaru podatku dla poszczególnego podatnika poniżej granic, odpowiadających średniemu wzrostowi przychodowości w gminie.

4. Skład oraz sposób i tryb powoływania obywatelskich komisji podatkowych ustali uchwała Rady Państwa.

5. Minister Finansów w drodze rozporządzenia ustali tryb i zakres działania obywatelskich komisji podatkowych oraz sposób wynagrodzenia członków tych komisji.

Podatek gruntowy a podatek dochodowy.

Art. 16. Podatnicy podatku gruntowego nie podlegają podatkowi dochodowemu od przychodów, osiągniętych z indywidualnych gospodarstw rolnych, jeżeli bądź wcale nie mają innych źródeł przychodów, bądź też suma dochodów z pozostałych źródeł przychodów na podstawie przepisów o podatku dochodowym nie podlega opodatkowaniu tym podatkiem; podlegają jednak opodatkowaniu podatkiem dochodowym przychody z wydzierżawienia gospodarstwa rolnego lub jego części.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 17. 1. Minister Finansów może z ogólnych wpływów podatku gruntowego przeznaczyć sumy w wysokości do 3% ogólnych wpływów tego podatku na wydatki, związane ze specjalnymi premiami, oraz na zwrot kosztów podróży i diet członków obywatelskich komisji podatkowych.

2. Minister Finansów lub upoważnione przez niego prezydja rad narodowych mogą przyznawać specjalne premie:

- 1) osobom zatrudnionym przy wymiarze i poborze podatku gruntowego oraz w akcji nadzoru w tym zakresie,
- 2) na cele kulturalno- oświatowe gromadom i gminom przodującym w uiszczeniu podatku gruntowego.

Art. 18. Do ustalenia zobowiązań podatkowych w podatku gruntowym oraz wkładów oszczędnościowych na Fundusz B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego nie stosuje się przepisu art. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452).

Art. 19. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach nim unormowanych, a w szczególności ustawa z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250).

2. Przepisy, wymienione w ust. 1, stosuje się jednak do podatku gruntowego, przypadającego za lata podatkowe do 1950 r. włącznie.

3. Rozporządzenia, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują moc do chwili zastąpienia ich nowymi rozporządzeniami, opartymi na niniejszym dekrete, jeżeli nie są z nim sprzeczne.

4. Organy finansowe, wskazane w zarządzeniu Ministra Finansów, upoważnione są do koordynowania działalności równorzędnych organów innych działów zarządu państwowego powołanych do współdziałania przy ustalaniu podstawy opodatkowania, wymiarze i poborze podatku gruntowego oraz należności, opartych na wymiarze tego podatku, i innych niepodatkowych należności od gospodarstw rolnych.

Art. 20. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 21. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

284

DEKRET

z dnia 30 czerwca 1951 r.

o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Wprowadza się obowiązek świadczeń w naturze na terenie gmin oraz miast, nie stanowiących powiatów.

2. Świadczenia w naturze polegają na wykonaniu pracy niewykwalifikowanej.

3. Osoby, posiadające kwalifikacje zawodowe, zamiast wykonania pracy niewykwalifikowanej mogą być zobowiązane w ramach świadczeń w naturze do wykonania określonych prac w zakresie ich zawodu.

4. Osoby, posiadające środki przewozowe, w ramach świadczeń w naturze mogą być zobowiązane do dostarczenia na określony czas środków przewozowych konnych lub zmechanizowanych wraz z obsługą.

5. Osoby, posiadające materiały niezbędne dla robót wykonywanych w ramach świadczeń w naturze, mogą być zobowiązane do odstąpienia tych materiałów w ilości odpowiadającej równowartości ich zobowiązania, wynikającego z obowiązku świadczeń w naturze.

6. W przypadkach przewidzianych niniejszym dekretem świadczenia w naturze mogą być zastąpione świadczeniami pieniężnymi w wysokości odpowiadającej równowartości tych świadczeń.